

FORMACIÓ EN GESTIÓ AERONÀUTICA

Modest Guinjoan / Josep Maria Llaurador

Fa anys que el sector logístic és un dels més dinàmics, a remolc de la globalització i les innovacions en l'emmagatzematge, el transport i la distribució. També ho és l'aeri. Si fins fa poc enviar mercaderies per avió es reservava a productes de poc pes, molt de valor i urgència de lliurament, a causa de l'alt cost unitari, aquest patró està canviant, i ràpid. De les xarxes punt a punt (d'origen a destí) es passa a les *hub-and-spoke* (radial), que permeten volar amb els avions plens, cosa que abarateix costos i obre negoci a companyies aèries i a aeroports secundaris, entre altres. El transport de mercaderies ja creix més que el de passatgers i a la darrera fira d'aeronàutica (Le Bourget 2005) es van vendre més avions de càrrega que de passatgers.

En aquest context, i en plena discussió sobre qui ha de gestionar els aeroports catalans, hi ha qui s'avança i fa una aposta per millorar el capital humà dedicat a aquest sector. La UAB ofereix, per primer cop a Espanya, la titulació de Graduat en Gestió Aeronàutica, equiparable a la de Cranfield (UE) i a la d'ERAU (EUA), que combina la tècnica de gestió (comercial, financera, R.H.) amb l'economia, la planificació tàctica i la capacitat per prendre decisions en la gestió de l'activitat aeronàutica, sigui en aeroports o en companyies aèries. Tota una aposta en la disciplina logística i en un mitjà destinat a enlairar-se econòmicament. Que l'entorn hi acompanyi. És a dir, la desregulació, l'eficiència, la competència entre aeroports... Seria una llàstima que forméssim especialistes que es veiessin obligats a exiliar-se per culpa que el sector no hagi desenvolupat les pistes d'aterratge físic i professional que el mercat demana.